

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:2310

av Jörgen Andersson (M)

Ränteavdrag

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över vilken effekt en sänkning av taknivån på 100 000 kronor i ränteavdrag med 30 procents subsidie skulle få för hushållen och för samhällsekonomin.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över vilken effekt en sänkning av subside med 21 procent därutöver kan få för hushållen och samhällsekonomin.

Motivering

Hushållens skuldsättning kan leda till/kan vara en indikator på obalans i det finansiella systemet. Det har påverkat penningpolitiken och hävdas vara orsak till att räntenivån varit på för hög nivå för att nå inflationsmålet. Dilemmat har i så fall varit att de penningpolitiska stimulanserna hämmats av en oro för accelererande skuldsättning hos hushållen, samtidigt som inflationsmålet inte nås, vilket i sin tur betyder att skuldsättningen i förhållande till disponibel inkomst riskerar försämrats. Samtidigt finns risken att ekonomin inte utvecklas i den takt som skulle kunna vara fallet med en mer expansiv penningpolitik. Detta under fortsatta räntesubsidier vilka ger incitament till allt högre fastighetspriser och högre skuldsättning subventionerat med skattemedel.

Behovet av att minska hushållens skuldsättningstillväxt har diskuterats länge och har efterfrågats av många. Amorteringskrav och belåningsgrad är under diskussion, just för att skuldsättningen inte ska fortsätta tillta. En annan väg är att begränsa ränteavdragen. Vilka åtgärder som än diskuteras innebär de alla att de får en åtstramande effekt på

ekonomin. Det innebär att avvägning är svår för att dels hämma att obalanser byggs upp och dels för att för omfattande åtgärder i stället kan skapa obalanser. Amorteringskrav innebär att konsumtionsutrymme minskar väsentligt och hämmar således ekonomin samtidigt som det sannolikt försämrar möjligheterna att byta bostad och flytta för att utbilda sig eller för att få arbete. Belåningsgradsförändringar hämmar inte den egna ekonomin på samma direkta sätt, men innebär att flyttmöjligheterna försämrats väsentligt. Lägre ränteavdrag har direkta effekter på det ekonomiska utrymmet för hushållen och hämmar ekonomin i stort. Det ska dock ändå värderas lämpligheten med räntesubsidier med skattemedel och den utjämnande effekt detta får för ränteförändringar.

Räntesubsidierna har inte diskuterats i samma omfattning som andra åtgärder. En generell begränsning alternativt att på lång sikt helt avveckla dessa skulle kunna övervägas. Dock måste alla former av åtgärder som påverkar hushållens ekonomi övervägas nogsamt för att inte skapa obalans.

Jag anser dock att en begränsning från toppen bör analyseras som ett första steg. Det vill säga vilken effekt kan en sänkning av taknivån på 100 000 i ränteavdrag till 30 procents subsidie få för hushållen och för samhällsekonomin. Till detta bör också subsidienivån däröver analyseras, det vill säga vilken effekt en sänkning av subsidiet 21 procent därutöver kan få för hushållen och samhällsekonomin. Att börja med en begränsning av räntesubsidier från toppen kan vara ett första steg.

Jörgen Andersson (M)